

د حضرت دانیال نبی کتاب - ماخذ انبیاء

پېژندګلو

د دانیال کتاب بنیادی موضوع د خدای پاک د قدرت ده. هر قسمه حالات د هغه په قابو کښې دی. د دې نه علاوه مونږ په دې کتاب کښې دا مطالعه کوو چې خدای پاک خپلو منونکو سره وفادار دے. باوجود د آزمېښت او دباؤ، ایماندارانو له پکار دی چې په خپلو دنیاوی کارونو کښې هم د خدای پاک سره وفادار پاتې شی. مونږ له هیڅکله په خپلې مجبوری کښې د خدای پاک شریعت او قانون ماتول نه دی پکار. لکه د دانیال په شان مونږ له هم په هر قسمه مشکله وخت او حالاتو کښې په خدای پاک بهروسه پکار ده او هغه به مونږ له د عزت او د درناوی مقام راکړی. حضرت دانیال نبی مونږ ته د قېد په دوو مختلفو واقعو کښې یوه نمونه ښائی چې خدای پاک څنگه خپلې وعدې رښتینې ثابتې کړې. حضرت دانیال بابل ته په جلاوطنۍ کښې د نورو ځوانانو سره غوره کړې شو چې د نبوکدنضر بادشاه په دربار کښې خدمتګار شی. بیا چې کله فارس بابل فتح کړو نو یو ځل بیا حضرت دانیال له یو اوچت مقام ورکړی شو. او هغه د جلاوطنۍ په دور کښې په دې دواړو حالاتو کښې خدای پاک سره وفادار پاتې شو. خدای پاک دانیال نبی د ازمو نه بچ کړو او د اور په بټۍ کښې یې بچ وساتلو ځکه چې هغه تر آخره د خدای پاک سره وفادار پاتې شو او د بل کوم څیز عبادت یې ونه کړو. او په دې کتاب کښې یو بل مقصد هم شته او هغه دا چې، د حضرت دانیال نبی دا پیغام په راروان وخت کښې د حضرت عیسیٰ مسیح د عدالت او خلاصون په حقله یوه رویا هم وی. د حضرت دانیال نبی پېشګویانې په انجیل شریف کښې هم راغلې دی او خاص کر مونږ یې د یوحنا د رویا په کتاب کښې مطالعه کولې شو. د حفظ کولو دپاره ۲:۱۲ آیت ”نو بیا به هغه ګڼ خلق څوک چې په خاورو کښې پراته دی راپاڅیږی، څوک به د ابدی ژوند

دپاره، او څوک د رسوائی او ابدی شرم دپاره.

حضرت دانیال د نبوکدنصر په دربار کېښي

۱) د یهوداه د بادشاه د یهوئیم د حکومت په درېم کال، د بابل بادشاه نبوکدنصر یروشلم ته راغلو او هغه یې محاصره کړو. ۲) او مالک خدای یهوئیم د یهوداه بادشاه سره د خدای د کور څه خاص څیزونه د هغه لاسونو ته حواله کړل. هغه دا د خدای د کور سامانونه بابل ته د خپل معبود کور ته یوړل او دا یې د خپل معبود د کور په خزانه کېښي کېښودل. ۳) نو بیا بادشاه د خپل دربار مشر خصی آفسر آشپیناز ته حکم وکړو، چې یو څو بنی اسرائیلیان چې د شاهي خاندان او مخوریزو سپرو سره تعلق ساتی راولی. ۴) یو څو ځوانان چې هیڅ قسمه جسمانی عیب په کېښي نه وی، چې ښکلی، او د هر قسمه زده کړې قابلیت په کېښي وی، ښه هوښیار وی، په پوهېدلو کېښي تېز، او د شاهي محل د خدمت قابل وی راوله. هغه به دې ځوانانو ته د بابل د ژبې او د ادب لوستلو تربیت ورکړی. ۵) نو بادشاه د خپل دربار د شاهي دسترخوان نه هغوی ته د خوراک خوړلو او د میو څښلو حکم ورکړو. دوی ته به درې کاله تربیت ورکړی شی او د دې نه وروستو به دوی د بادشاه د خدمت دپاره حاضر شی. ۶) په هغوی کېښي ځینې د یهوداه د قبیلې وؤ لکه دانیال، حنیا، میشائیل او عزریاه. ۷) هغه د خصیانو مشر آفسر په هغوی نوی نومونه کېښودل، په دانیال یې بیلطشضر، په حنیا یې شرک، په میشائیل یې میشک، او په عزریاه یې عبدنجو نوم کېښودو. ۸) خو دانیال دا فېصله وکړه چې خپل ځان به په شاهي خوراک او شاهي میو نه پلټوی، او هغه د خصیانو د مشر آفسر نه اجازت وغوښتو چې هغه په دې طریقي ځان نه پلټوی. ۹) نو اوس خدای پاک د خصیانو د مشر آفسر په زړه کېښي د دانیال دپاره مینه او رحم واچولو، ۱۰) خو د خصیانو مشر آفسر دانیال ته ووئیل، ”زه د خپل مالک بادشاه نه یرېرم، چا چې ستاسو خوراک څښاک مقرر کړی دے. او که هغه تاسو د نورو همزولو ځوانانو نه

کمزوری وگوری نو بیا به څه کیری؟ نو بادشاه به بیا ستاسو په وجه زما سر پرې کړی. (۱۱) دانیال بیا هغه ملازم ته وفرمائیل کوم چې د خصیانو مشر آفسر په دانیال، حننیه، میشائیل او عزریاه مقرر کړی وو، (۱۲) ”مهربانی وکړئ تاسو د خپلو نوکرانو د لسو ورځو دپاره اندازه واخلي، او مونږ ته د خوراک دپاره سبزی او د څښلو دپاره د اوبو نه بغېر بل څه مه راکوئ. (۱۳) نو بیا زمونږ شکلونه د هغه ځوانانو سره وگوره څوک چې شاهي خوراک څښاک کوی، او بیا د خپلو نوکرانو سره هغه شان وکړه څه چې ته گورې. (۱۴) نو هغه بیا دې خبرې ته راضي شو او لس ورځې یې د هغوی اندازه واخستله. (۱۵) د لسو ورځو په آخر کښې هغوی د نورو ټولو ځوانانو نه صحتمند او ښه ښکارېدل چا چې شاهي خوراک کولو. (۱۶) نو بیا هغه ملازم د هغوی نه مقرر شوې خوراک او مې اخوا کړل او د هغې په ځای یې سبزی ورکړه. (۱۷) نو دې څلورو واړو ځوانانو ته ځدای پاک د هر قسم ادب، علم، پوهه او زده کړه ورکړه، او دانیال هم د هر قسم رویا او خوبونو تعبیر کولې شو. (۱۸) کوم وخت چې بادشاه د هغوی د تربیت دپاره مقرر کړی وو پوره شو، نو بیا د خصیانو مشر آفسر هغه ټول ځوانان نیوکدنضر ته پېش کړل. (۱۹) بادشاه د هغوی سره خبرې وکړې، او هغه یو کس هم په دوی کښې د دانیال، حننیه، میشائیل او عزریاه برابر پیدا نه کړو، نو هغوی د بادشاه په دربار کښې په خدمت کولو مقرر شول. (۲۰) بادشاه د عقل او پوهې په هره مسئله کښې به چې کله د هغوی نه تپوس کولو، نو هغه هغوی د خپل سلطنت د ټولو جادوگرو او نجومیانو نه لس چنده هوښیار بیاموندل. (۲۱) او دانیال د فارس د خورس د بادشاهي اول کال پورې هلته په شاهي دربار کښې خدمت کولو.

د نیوکدنضر خوب

۲ (۱) د خپلې بادشاهي په دویم کال، نیوکدنضر داسې خوبونه ولیدل چې د هغه سوچ یې گډوډ کړو، او هغه ته بیا خوب نه ورتلو. (۲) نو بیا بادشاه جادوگر، فالگر، کوپگر او

نجوميان راوغوبنستل چې هغه ته ووائى چې هغه څه خوب ليدلې دے. هر کله چې هغوى راغلل او د بادشاه په وړاندې ودرېدل، ﴿٣﴾ هغه دوى ته ووييل، ”ما يو خوب ليدلې دے کوم چې زه ډېر پرېشانه کړې يم او زه غواړم چې په دې پوهه شم چې د دې خوب څه مطلب دے.“ ﴿٤﴾ نو بيا نجوميانو هغه ته په آرامي ژبه کښې ووييل چې، ”بادشاه سلامت دې تر ابده ژوندې وى. خپلو خادمانو ته دې خپل خوب بيان کړه، نو مونږ به د هغې تعبير تاسو ته ووايو.“ ﴿٥﴾ خو بادشاه نجوميانو ته ووييل، ”ما دا پخه فېصله کړې ده، که چېرې تاسو ما ته دا ونه وايئ چې زما خوب څنگه وو او تعبير يې نه کړئ، نو زه به تاسو ټوټه ټوټه کړم او ستاسو کورونه به د خاورو په ډېرو بدل کړم.“ ﴿٦﴾ خو که تاسو ما ته زما خوب ووايئ او بيا د هغې تعبير راته ووايئ، نو زه به تاسو ته تحفي، انعامونه او لوى عزت درکړم. اوس تاسو ما ته زما خوب ووايئ او هغه راته تعبير کړئ.“ ﴿٧﴾ نو يو ځل بيا هغوى هغه ته ووييل، ”بادشاه دې خپلو خادمانو ته خپل خوب بيان کړى، او مونږ به يې تعبير کړو.“ ﴿٨﴾ نو بيا بادشاه هغوى ته په جواب کښې ووييل، ”زه په دې يقين لرم چې تاسو د وخت نه فائده اخلي، ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې دا زما پخه فېصله ده.“ ﴿٩﴾ که چېرې تاسو ما ته زما خوب ونه وايئ، نو بيا تاسو دپاره صرف يوه سزا ده. تاسو دا صلاح کړې ده چې ما گمراه کړئ او راته دروغ ووايئ او ما دوکه کړئ، او تاسو دا اميد ساتئ چې زما سوچ به بدل شى. نو بيا تاسو ما ته زما خوب ووايئ، او بيا زه به په دې پوهه شم چې تاسو يې ما ته تعبير هم راکولې شئ.“ ﴿١٠﴾ نجوميانو بادشاه ته په جواب کښې ووييل، ”په زمکه داسې هيڅ څوک نشته چې د بادشاه په دې خبره عمل وکړى. تر اوسه پورې داسې نه دى شوى چې يو بادشاه د خپل فالگر، جادوگر يا نجومى نه داسې تپوس کړې وى، که هغه بادشاه هر څومره لوى او طاقتور وى.“ ﴿١١﴾ بادشاه سلامت تاسو چې څه غواړئ هغه يو ناممکن کار دے. دا بادشاه ته د هغه د معبودانو نه بغير هيڅ څوک نه شى څرگندولې، او هغوى د انسانانو سره نه اوسپړى.“ ﴿١٢﴾ بادشاه چې کله دا واورېدل نو په دې هغه ډېر زيات په قهر شو او حکم يې وکړو چې د بابل ټول هوښياران او پوهان دې قتل کړې شى. ﴿١٣﴾ نو بيا د هوښيارانو د قتلولو حکم جارى

شو، او د دانيال او د هغه ملگرو پسي يې هم کسان ورو لېږل چې هغوی قتل کړی. (١٤)

هرکله چې اريوک د بادشاه د محافظانو مشر، د بابل د هوبنيارانو قتلولو پسي ووتو نو دانيال په پېر هوبنيارتيا او تمیز د هغه سره خبرې وکړې. (١٥) هغه د بادشاه د آفسر نه تپوس وکړو چې، ”بادشاه دومره سخت فرمان ولې جاري کړی دے؟“ بيا د بادشاه آفسر اريوک دانيال ته ټوله قيصه بيان کړه. (١٦) نو په دې اورېدو سره دانيال سمدستی بادشاه له ورغلو او د هغه نه يې وخت وغوښتلو، چې دے به ورته د خوب تعبير ورکړی.

(١٧) نو بيا دانيال خپل کور ته واپس لاړو او ټوله قيصه يې خپلو ملگرو حنياه، ميشائيل، او عزرياه ته بيان کړه. (١٨) هغه دوی ته خواست وکړو چې آسمانی خدای پاک ته د دې راز د څرگندولو په حقله د رحم سوال وکړی، نو چې دے، د دے دوستان او د بابل نور هوبنياران قتل نه شی. (١٩) په هم هغه شپه دا راز په رويا کښې دانيال ته څرگند شو. نو بيا دانيال د آسمانی خدای پاک ثناء صفت بيان کړو (٢٠) او هغه وفرمائيل چې، ”د خدای پاک نوم ته دې د تل دپاره ثناء صفت وی، حکمت او قدرت د هغه دے. (٢١) هغه وختونه او حالات بدلوی، هغه بادشاهان په تخت کښېنوی او هغوی اخوا کوی. هغه پوهانو له پوهه او عالمانو له علم ورکوی. (٢٢) هغه ژور او پټ د راز څيزونه څرگندوی، هغه ترې خبر دے څه چې په تياره کښې پراته دی، او د هغه نه گېرچاپېره نور دے. (٢٣) زه ستا ثناء صفت او شکر گزاري کوم، اے زما د پلار نيکه پاکه خدایه. ځکه چې تا ما له پوهه او قدرت راکړی دے. تا ما ته هغه څه وښودل د څه چې مونږ ستا نه غوښتنه وکړه، تا ما ته د بادشاه خوب او د هغه مسئله څرگنده کړه.“

حضرت دانيال خوب تعبيروی

(٢٤) نو بيا دانيال اريوک له لاړو، څوک چې بادشاه د بابل د هوبنيارانو د قتلولو دپاره مقرر کړی وو، ”د بابل هوبنيار خلق مة قتلوه. ما بادشاه له بوځه، او زه به د هغه خوب تعبير هغه ته ورکړم.“ (٢٥) نو اريوک سمدستی دانيال بادشاه له بوتلو او هغه بادشاه ته ووييل، ”ما د يهوداه په جلاوطنو خلقو کښې يو کس پيدا کړو څوک به چې بادشاه ته د

هغه د خوب مطلب ووائی. (۲۶) بادشاه دانیال نه تپوس وکړو، چا ته به یې چې بیلطشضر وئیل، ”آیا ته ما ته دا وئیلې شي چې ما څنگه خوب لیدلې دے او د هغې تعبیر کولې شي؟“ (۲۷) دانیال جواب ورکړو، ”د کوم راز چې بادشاه تپوس کوی هغه هیڅ یو هوبنیار، فالگر، جادوگر، او نجومی نه شی کولې چې هغه راز بیان کړی، (۲۸) خو په آسمان کښې یو خدای پاک موجود دے څوک چې پت رازونه څرگندوی، هغه چې نبوکدنضر بادشاه ته په خوب کښې بنودلی دی چې په راتلونکو ورځو کښې به څه پېښ شی. کله چې ته په خپل کت کښې پروت وې او کوم خوب او رویا چې تا ولیدله او ستا په ذهن کښې هغه تیره شوې ده هغه څه داسې ده. (۲۹) اے بادشاه سلامت کله چې ته هلته پروت وې، نو ستا فکر او سوچ د راتلونکو حالاتو طرف ته واوړېدو، او د رازونو ښکاره کوونکی درته دا وښودل چې په آئنده کښې به څه کیري. (۳۰) دا کوم راز چې ما ته څرگند شو، د دې دا مطلب نه دے چې گڼې زه دې د نورو کسانو نه ډېر هوبنیار یم، خو دا د دې دپاره چې ته، اے بادشاه سلامت، د دې راز په تعبیر باندې کوم چې ستا په خیال کښې تیر شو پوهه شي. (۳۱) اے بادشاه سلامت تا په خوب کښې ولیدل چې یوه لویه ځلېدونکې او ځېړانونکې مجسمه ستا په وړاندې ولاړه وه او هغه یروونکې وه. (۳۲) د دې مجسمې سر د خالصو سرو زرو نه جوړ شوی وو، د هغه سینه او لاسونه د سپینو زرو نه، د هغه گېډه او پتونونه د زېرو نه جوړ وو، (۳۳) د دې پندې د اوسپنې، او د پښو څه حصه د اوسپنې او څه حصه د پخې شوې خاورې نه جوړه شوې وه. (۳۴) هرکله چې تا دې ته کتل، نو په دې وخت کښې د غره نه یو لوی کانی په خپله راجدا شو، خو د انسان په لاسونو نه. هغه د هغه مجسمې په پښو راپرېوتو کومې چې د اوسپنې او خاورو نه جوړې شوې وې او هغه یې ټوټه ټوټه کړې. (۳۵) نو بیا اوسپنه، خاوره، زېر، سپین زر او سره زر ټول ټوټه ټوټه شو او داسې والوتل لکه څنگه چې په اوړی کښې بوس د غنمو په درمند کښې الوځی. هوا هغه ټول یوړل او هیڅ نښه یې پاتې نه شوه. خو هغه کانی کوم چې دا مجسمه وويشته هغې نه یو لوی غر جوړ شو او ټوله زمکه یې ونيوله. (۳۶) دا ستا خوب وو، او زه به یې اوس تعبیر هم درته بیان کړم. (۳۷) تاسو، اے

بادشاه سلامت، د ټولو بادشاهانو نه لوی بادشاه یی. آسمانی خدای پاک درته بادشاهی او قدرت، زور شان او شوکت درکړی دے. (۳۸) هغه ستا لاسونو ته ټول انسانان او ځناور او د هوا مارغان حواله کړی دی. چرته چې هم دوی اوسپړی، هغه ته په هغوی ټولو حکمران مقرر کړی یی. او هغه د سرو زرو سر ته په خپله یی. (۳۹) ستا نه وروستو، به یوه بله بادشاهی قائمه شی چې ستا د بادشاهی نه به کمزورې وی، او بیا به درېمه بادشاهی راشی، د زېرو به وی، او دا به په ټوله زمکه حکمرانی وکړی. (۴۰) په آخر کبني به بیا څلورمه بادشاهی راشی چې د اوسپني په شان به مضبوطه وی ځکه چې اوسپنه هر څه ماتوی او ټوټه ټوټه کوی، نو بیا څنگه چې اوسپنه څیزونه ټوټه ټوټه کوی نو داسې به هغه نور ټول مات او ټوټه ټوټه کړی. (۴۱) لکه څنگه چې تا ولیدل چې د هغې د پښو او گوتو څه حصه د اوسپني او څه حصه د پخې خاورې نه جوړه وه نو دا به جدا شوې بادشاهت وی، خو بیا به هم په کبني څه نا څه د اوسپني زور پاتې وی، څنگه چې تا اوسپنه خاورې سره یوځای ولیدله. (۴۲) که څه هم چې تا ولیدل چې اوسپنه د خټې سره گډه شوې وه، نو بیا به د دې بادشاهی څه حصه طاقتوره او څه حصه کمزوری وی. (۴۳) تاسو ولیدل چې اوسپنه د خاورې سره یوځای شوې وه، نو بیا به دغه شان د هغه بادشاهی خلق هم کوشش وکړی چې د یو بل سره په واده کولو د یو بل ملاتړ جوړ شی، خو دوی به په خپلو کبني په اتفاق نه شی لکه څنگه چې اوسپنه د خاورو سره یوځای کېدلې نه شی. (۴۴) د هغه بادشاهانو په زمانه کبني، به آسمانی خدای پاک داسې بادشاهی راوی چې هغه به هیڅکله نه ختمیږی، نه به دا بل قوم نیولې شی. هغه به دا ټول بادشاهتونه مات کړی او ختم به یې کړی، خو دا به د تل دپاره پاتې شی. (۴۵) دا د غره نه د کانی د راجدا کېدلو د رویا تعبیر دے، خو د انسانانو په لاسونو نه، هغه کانی چې اوسپنه، زېر، خاوره، سپین زر او سره زر یې ټوټه کړل. لوی خدای پاک بادشاه ته دا بنودلی دی چې په راتلونکی وخت کبني به څه کيږی. دا خوب رښتیا او تعبیر یې باوری دے.

د بادشاه حضرت دانيال ته انعام ورکول

٤٦ نو بيا نبوکدنضر بادشاه د دانيال په وړاندې تيب شو او د هغه عزت يې وکړو او حکم يې وکړو چې هغه ته د غلو دانو او د خوشبو نذرانې وړاندې کړئ. ٤٧ بادشاه دانيال ته ووئيل، ”بې شکه ستا خدائ پاک د ټولو معبودانو خدائ پاک دے او د بادشاهانو مالک دے او د رازونو بشکاره کوونکے دے. ځکه چې تا ته دا راز څرگند کړے شو.“ ٤٨ بيا بادشاه دانيال ته لوي مقام ورکړو، او پيرې او بنکلې تحفې يې ورکړې. بادشاه هغه د بابل په ټوله صوبه باندې حکمران او د ټولو هوبنيارانو مشر مقرر کړو. ٤٩ نو د دانيال په خواست سره بادشاه شدرک، ميشک، او عبدنجو د بابل د صوبې په انتظاميه کښې آفسران مقرر کړل، او په خپله دانيال په شاهي دربار کښې پاتې شو.

د سرو زرو د مجسمې د عبادت حکم

٣ نبوکدنضر بادشاه يوه د سرو زرو مجسمه جوړه کړه چې لس کم سل فټه اوچته او نهه فټه پلنه وه، او هغه هغه د بابل په صوبه کښې د ډورا په مېدان کښې ودروله. ٤ نو بيا بادشاه ټولو حکمرانانو، مشيرانو، خزانچيانو، قاضيانو او د صوبو آفسرانو ته پېغام ولېږلو چې د مجسمې د لگولو مراسمو له راشي کومه چې هغه ودرولې وه. ٥ نو بيا ټول حکمرانان، مشيران، خزانچيان، قاضيان، او د صوبې نور آفسران د مجسمې د وقف کېدو رسم له راغونډ شول کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه او د هغې په وړاندې هغوئ ودرېدل. ٦ نو بيا پندورچي په اوچت آواز اعلان وکړو، ”اے د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو، تاسو ته دا حکم دے چې هغه ضرور سر ته ورسوئ. ٧ څنگه چې تاسو د بيگل، شپيلی، رباب، بينجو، سريندې، ستار او هر قسمه موسيقي او سازونو آواز واورئ نو هغه د سرو زرو مجسمې ته عبادت او سجده وکړئ کومه چې

نبوڪدنضر بادشاه ودرولې ده. (٦) هر هغه څوك چې عبادت او سجده ونه كړي نو هغه به سمدستي د اور په لمبه بټي كينې وغورزولې شي. (٧) نو هركله چې هغوى د بيگل، شپيلى، رباب، بينجو، سريندې، ستار او هر قسمه موسيقي او سازونو آواز واورېدو، نو د ټولو خلقو او ټولو قومونو او د هرې ژبې خلقو، هغه د سرو زرو مجسمې ته سجده وكړه او د هغې عبادت يې وكړو، كومه چې نبوڪدنضر بادشاه ودرولې وه.

د حضرت دانيال په دوستانو د نافرمانۍ الزام

(٨) نو په دې موقع څه نجوميان بادشاه له ورغلل او د يهوديانو خلاف يې سخت شكاييت وكړو. (٩) هغوى نبوڪدنضر بادشاه ته ووييل چې، ”اے بادشاه، ته دې د تل دپاره ژوندې يې. (١٠) اے بادشاه سلامت، تاسو يو فرمان جاري كړې دے، هغه دا چې هر څوك چې د بيگل، شپيلى، رباب، بينجو، سريندې، ستار او هر قسمه موسيقي او سازونو آواز واورى هغوى دې د سرو زرو مجسمې ته سجده وكړي او د هغې عبادت دې وكړي. (١١) او هر څوك چې دې مجسمې ته سجده ونه كړي او د هغې عبادت ونه كړي، نو هغه به د بل شوې اور بټي ته ضرور وغورزولې شي. (١٢) خو اے بادشاه سلامت، دلته يو څو يهوديان دى څوك چې تا د بابل په صوبي باندې مشران مقرر كړي دى، شدرک، ميشک او عبدنجو، څوك چې تا له توجو نه دركوى. نه هغوى ستا د معبودانو خدمت كوى او نه د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت كوى كومه چې تا ودرولې ده.“ (١٣) نو بيا په دې باندې بادشاه پېر غصه شو او حكم يې وكړو چې سمدستي شدرک، ميشک، او عبدنجو ما ته حاضر كړئ. نو دا كسان بادشاه له راوستلې شول. (١٤) نو بيا نبوڪدنضر هغوى ته ووييل، ”شدرک، ميشک او عبدنجو ولې دا خبره رښتيا ده چې تاسو زما د معبودانو خدمت او د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت نه كوى كومه چې ما ودرولې ده؟ (١٥) اوس كله چې تاسو د بيگل، شپيلى، رباب، بينجو، سريندې، ستار او هر قسمه موسيقي او سازونو آواز واورئ، نو كه چرې تاسو دې ته

تیار یئ چي هغه د سرو زرو د مجسمي په وړاندې تيبټ شي او د هغي عبادت وکړي کومه چي ما جوړه کړي ده، نو پېره بڼه ده. خو که چرې تاسو د هغي عبادت ونه کړي نو تاسو به سمدستي د اور بتي ته وغورزولي شي. نو کوم يو معبود به تاسو زما د لاسه خلاص کړي؟“ (۱۶) شدرک، ميشک او عبدنجو بادشاه ته جواب ورکړو، ”اے نبوکدنصره، مونږ ته د دې ضرورت نشته چي ستا نه په دې معامله کښي د خپل ځان ساتنه وکړو. (۱۷) اے بادشاه که چرې مونږ د بل شوې اور بتي ته وغورزولي شو، نو د کوم خدائي پاک چي مونږ خدمت کوو هغه دا کولې شي چي مونږ د هغي نه وساتي، او هغه به مونږ ستا د لاسونو نه بچ کړي. (۱۸) اے بادشاه سلامت، خو که چرې هغه مونږ ستا نه بچ هم نه کړي، خو ته په دې پوهه شه چي مونږ به نه ستا د معبودانو عبادت او نه د هغه سرو زرو د مجسمي عبادت وکړو کومه چي تا ودرولي ده.“

د حضرت دانيال دوستانو له د مرگ سزا اورول

(۱۹) نو بيا نبوکدنصر شدرک، ميشک او عبدنجو ته پېر سخت غصه شو، او د غصي نه د هغه رنگ تک سور شو. او هغه حکم وکړو چي هغه د اور بتي د پخوا نه اووه ځله زياته گرمه کړي. (۲۰) او هغه په خپل فوج کښي څو تکړه کسانو ته حکم وکړو چي شدرک، ميشک او عبدنجو کلک وټړي او په بتي کښي يې د اور لمبو ته وغورزوي. (۲۱) نو بيا هغوي هغه درې واړه کسان د خپلو قميصونو، پرتوگونو، چوغو او پټکو سره وټړل او د اور لمبو ته يې په بتي کښي وروغورزول. (۲۲) خو د بادشاه حکم پېر زورور وو او بتي پېره زياته گرمه شوې وه نو ځکه د اور شغلو هغه فوجيان وسوزول او مړه يې کړل چا چي شدرک، ميشک او عبدنجو د اور په بتي کښي وغورزول. (۲۳) نو دا درې کسان کلک تړلې شوي وو او د اور بتي کښي يې وغورزول. (۲۴) سمدستي په حېرانتيا سره نبوکدنصر راپاڅېدو او هغه د خپلو مشيرانو نه تپوس وکړو، ”ولې مونږ درې کسان نه وو تړلي او په دې بتي کښي مو نه وو غورزولي څه؟“ په جواب کښي هغوي ورته ووييل

چي، ”او جي، اے بادشاه سلامت.“ ﴿٢٥﴾ هغه ووئيل چي، ”خو وگورئ، زه دري نه، بلڪي ڏور ڪسان وينم چي په اور ڪيني گري، چي نه تڙي شوي دي او نه ورته خه نقصان رسبدلي دے او ڏورم ڪس لڪه د مقدسي فرستي په شان بڪاري.“

د حضرت دانيال د دوستانو آزاديدل او هغوي ته اوچت مقام وركول

﴿٢٦﴾ نو بيا نبوڪدنصر د اور د بتي خولي ته نزدي ورغلو او آوازي وركرو، ”شدرڪ، ميشڪ او عبدنجو، د خدائي تعاليٰ خدمتگارانو، بهر راوئي. دلته راشي.“ نو شدرڪ، ميشڪ او عبدنجو د اور نه بهر راوتل. ﴿٢٧﴾ نو بيا لوي افسران، سرڪاري ڪسان، حڪمرانان، او مشيران د هغوي نه گهرچاپره راٿول شول او وي ليدل چي اور بلڪل د هغوي بدن ته خه نقصان نه دے وركري، او نه د هغوي د سر وپسته راگونجي شوي دي، او د هغوي چوغي هم نه دي سوزبدلي، او د هغوي د بدن نه د اور بوي هم نه تلو. ﴿٢٨﴾ نو بيا نبوڪدنصر ووئيل، ”د شدرڪ، ميشڪ او د عبدنجو د خدائي پاڪ ثناء دي وي چا چي خيله فرسته راولپرله او خيل خدمتگاران بي بچ ڪرل. د هغوي په هغه باندې ايمان وو او زما حڪم بي د پنبو لاندي ڪرو او هغوي دي ته تيار وُو چي د خدائي پاڪ دپاره خيل ژوند د لاسه وركري نه دا چي د هغه په خائي د بل معبود خدمت او عبادت وڪري. ﴿٢٩﴾ نو په دي وجه زه دا حڪم جاري ڪوم چي د ٿولو خلقو او قومونو او د هرې ٿبي خلق ڪه چري هغوي د شدرڪ، ميشڪ او عبدنجو د خدائي پاڪ خلاف خه ووائي نو هغوي به ٿوتي ٿوتي شي او د هغوي ڪورونه به تباه ڪري شي، ڪه چي بل يو معبود هم داسي نشته چي ڏوڪ داسي بچ ڪري.“ ﴿٣٠﴾ نو بيا بادشاه شدرڪ، ميشڪ او عبدنجو ته د بابل په صوبه ڪيني نور هم اوچت مقام وركرو.

د نبوڪدنصر دويم خوب ليدل

﴿٣١﴾ نبوڪدنصر بادشاه د دنيا ٿولو خلقو، ٿولو قومونو، او ٿولو ٿبو ويونڪو ته دا

پېغام ورو لېږلو چې، په خير اوسۍ. (۲) زه غواړم چې تاسو ته د هغه معجزو او
 حېرانونکو نښو په حقله خبرې وکړم کومې معجزې چې خدای تعالیٰ زما دپاره کړې دي.
 (۳) د هغه معجزې څومره لوی دي، او د هغه عجائبات څومره طاقتور دي. د هغه
 بادشاهي تر ابده پورې ده، او د هغه بادشاهي نسل در نسل پورې ده. (۴) ما نېوکدنضر
 په خپل محل کښې په آرام او عېش عشرت سره ژوند کولو. (۵) ما يو خوب وليدو کوم
 چې زه وپرولم. کله چې زه په خپل کت کښې پروت وم، نو کومه رويا او تصور چې زما
 په خيال کښې راغلو نو هغې زه ډېر زيات وپرولم. (۶) نو ما بيا حکم وکړو چې د بابل
 ټول هوښيار خلق راوغواړئ چې زما د خوب تعبير وکړي. (۷) نو کله چې جادوگر،
 فالگر، نجوميان او قسمت معلومونکي راغلل، ما هغوئ ته خوب ووئيلو خو هغوئ د هغې
 تعبير ما ته ونه کړې شو. (۸) خو آخر دانيال زما حضور ته راغلو، او ما ورته خپل
 خوب بيان کړو. مقدسو معبودانو ورته خاص طاقت ورکړې وو، او ما په هغه باندې د
 خپل معبود بيلطشضر نوم کېښودو. او د معبودانو روح په هغه کښې وو. (۹) ما ورته
 ووئيل چې، ”بيلطشضر د جادوگرانو مشره زه په دې پوهېږم چې د معبودانو روح په تا
 کښې دې، او هيڅ راز معلومول ستا دپاره مشکل کار نه دې. زما خوب داسې دې، او
 ته يې ما ته تعبير راکړه. (۱۰) کله چې زه په خپل کت کښې اوده وم ما دا خوب وليدلو،
 ما وليدل، زما په وړاندې د زمکې په مينځ کښې يوه ونه ولاړه وه. او هغه ډېره زياته
 اوچته وه. (۱۱) دا ونه ډېره غټه او لوړه او طاقتوره شوه او سر يې د آسمان سره
 ولگېدو، او دا به د ټولې دنيا د بل سر نه ښکارېدله. (۱۲) د هغې پاڼې ښکلې وې، او مېوه
 يې ډېره وه، او په دې کښې د هر چا خوراک وو. او د هغې لاندې د مېدان ځناورو د
 ځان دپاره د پناه ځای پېدا کړو، او د هوا مارغانو يې په ځانگو کښې ځان له جالې
 جوړې کړې، او هغې نه هر يو مخلوق ته خوراک ملاوېدلو. (۱۳) کله چې ما لا په خوب
 کښې د دې رويا په حقله سوچ کولو، نو ومې ليدل چې د آسمان نه يوه مقدسه فرېشته
 راکوزېده، چې اخوا ديخوا يې کتل. (۱۴) هغې په زور سره دا اعلان وکړو چې، دا ونه
 راوغورزوئ او ځانگې يې پرې کړئ، د دې پاڼې راوشوکوئ او مېوه يې تس نس کړئ. د

دې لاندې ځناور او د څانگو نه يې مارغان وشړئ. (۱۵) خو د دې بېخ په زمکه کښې پرېږدئ او د اوسپنې او زېږو پټې ترې نه تاو کړئ. او هلته يې په وانبو کښې پرېږدئ. نو پرېږدئ چې هغه په پرځه کښې لوند شي او هغه دې په ځنگل کښې د ځناورو سره اوسېږي. (۱۶) اووه کاله به هغه د انسان عقل نه لري بلکې د هغه عقل به د ځناورو وي. (۱۷) د هغه فرښتې د سزا ورکولو فېصله واورولې شوه، ترڅو چې هر يو کس ته د دې پته ولگي چې خدای تعالی د انسانانو په بادشاهۍ باندې اختيار لري او چې هغه چا له وغواړي نو هغه له بادشاهۍ ورکوي، که څه هم چې هغه کس ډېر غريب وي. (۱۸) نبوکدنصر بادشاه ووئيل، ”دا هغه خوب دے چې ما وليدلو. نو بيا بيلطشضره، ته ما ته د دې تعبير بيان کړه ځکه چې زما يو شاهي مشير هم ما له د دې تعبير نه شي راکولې. خو ته يې راکولې شي ځکه چې د مقدسو معبودانو روح په تا کښې دے.“

د حضرت دانيال د دوهم خوب تعبير ورکول

(۱۹) نو دانيال، چې بل نوم يې بيلطشضر وو، په دې دومره هيبت واخستو چې د څه وخت دپاره هيڅ يې هم نه شو فرمائيلې، او د هغه سوچ هغه وارخطا کړو. نو بادشاه هغه ته ووئيل، ”بيلطشضره، په دې خوب او د هغې په مطلب مه خفه کېږه.“ خو بيلطشضر ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، زه غواړم چې دا خوب او د دې تعبير دې ستا دپاره نه بلکې ستا د دشمنانو دپاره وي. (۲۰) هغه ونه چې تا وليدله، کومه چې دومره لوړه وه چې آسمان ته رسېدلې وه او په دنيا کښې هر چا ته ښکارېدله، (۲۱) د هغې پانې بنائسته وې او مېوه يې دومره زياته وه چې د ټولې دنيا دپاره کافي وه. ځنگلي ځناورو د دې لاندې آرام کولو او مارغانو به د دې په څانگو کښې جالې جوړولې. (۲۲) اے بادشاه سلامت، ته په خپله هغه ونه يې. ته ډېر اوچت او مضبوط شوې يې، ته دومره لوی شوې يې چې لويوالې دې تر آسمانه پورې رسېدلې دے او ستا بادشاهت د زمکې د بله سره پورې رسېږي. (۲۳) اے بادشاه سلامت، تا يوه مقدسه فرښته وليدله، چې د آسمان نه لاندې راکوزېدله او فرمائيل يې چې، دا ونه وهې او تباه يې کړئ، خو د

هغې تنه او جرړې په زمکه کښې پرېږدئ او د اوسپنې او زېږو په زنځير يې وتړئ او په وابښو کښې يې پرېږدئ. او پرېږده چې په پرځه کښې لوند شي، او چې د اوو کالونو پورې د ځنگلي ځناورو په مينځ کښې پاتې شي. (۲۴) اے بادشاه سلامت، ستا د خوب تعبير دا دے کومه فېصله چې خدای تعالیٰ ستا خلاف کړې ده. (۲۵) تۀ به د خلقو نه يوې خوا ته وشړلے شي او د ځنگلي ځناورو سره به ژوند کوې، تۀ به لکه د څاروو په شان گياھ خورې او د آسمان په پرځه به تر کولے شي. نو بيا به اووۀ کالونه تير شي ترڅو چې تۀ په دې باندې پوهه شي چې صرف خدای تعالیٰ د انسانانو په بادشاهت اختيار لري او هغه چا له يې ورکوی چې چا له يې زړۀ غواړي. (۲۶) د فربستې هغه حکم چې د ونې تنه سره د جرړو پرېږدئ نو د هغې مطلب دا دے چې ستا بادشاهي به بيا راشي خو کله چې تاسو آسماني حکومت ومنئ. (۲۷) بادشاه سلامت، په دې وجه دې زما نصيحت تا ته د منلو وي، د خپلو گناهونو اعتراف وکړه او هغه په ښو کولو سره پرېږده، او په مظلومانو رحم وکړه او شرارت پرېږده. نو کېدے شي چې په دې کښې به ستا د بادشاهي خير قائم پاتې شي. (۲۸) بيا دا هر څۀ په ښو کدندر بادشاه وشو. (۲۹) دولس مياشتې وروستو کله چې هغه په بابل کښې د شاهي محل په چت باندې گرځېدو، (۳۰) هغۀ ووئيل چې، ”ولې دا هغه لوی د بابل ښار نه دے کوم چې د بادشاهانو د اوسېدو دپاره ما په خپل زور طاقت سره د خپل جلال او شان شوکت د څرگندېدو دپاره آباد کړے دے؟“ (۳۱) هغه خبره لا د هغۀ په شونډو وه چې د آسمان نه يو آواز راغلو، ”ښو کدندر بادشاه ستا دپاره دا حکم دے چې، ستا نه هغه شاهي اختيارات واخستلے شو. (۳۲) تۀ به د خلقو نه وشړلے شي او د ځنگلي ځناورو سره به اوسېږي، تۀ به لکه د څاروو په شان گياھ خورې. په دې به اووۀ کالونه تير شي ترڅو چې تۀ په دې باندې پوهه شي چې خدای تعالیٰ د انسانانو په بادشاهت اختيار لري او هغه چا له يې ورکوی چې چا له يې زړۀ غواړي.“ (۳۳) نو سمدستي هغه څۀ پوره شو څۀ چې د ښو کدندر په حقله وئيلي شوي وو. هغه د خلقو د مينځ نه وشړلے شو او د ځناورو په شان يې گياھ وخوړله. د هغۀ په بدن پرځه ورېدله تر هغې پورې د هغۀ وېښتۀ لکه د شاهين د ښو په شان لوی شو او د

هغهٔ نوکونه لکه د مارغانو د پنجو په شان اوږده شول.

د نبوکدنصر د خدای پاک ثناء صفت بیانول

۳۴ د اوو کالونو نه وروستو، ما نبوکدنصر خپلې سترگې د آسمان طرف ته اوچتې کړې، او زما عقل دوباره بحال شو. او ما د خدای تعالیٰ ثناء صفت ادا کړو، او د هغه احترام او جلال مې بیان کړو څوک چې د تل دپاره ژوندې دے. د هغهٔ بادشاهی تر ابده پورې ده، او د هغهٔ بادشاهی نسل در نسل پورې ده. ۳۵ د هغهٔ په مقابل کبني د زمکې ټول خلق هيڅ نه دی. هغه د آسمانی فرښتو او د زمکې د خلقو سره چې څه غواړي هغه کوی. د هغهٔ لاس هيڅوک نه شی نیولے او نه ورته څوک دا وئیلے شی چې، ”تا څه وکړل؟“ ۳۶ په هم هغه وخت کبني کله چې زما عقل کار شروع کړو، نو زما عزت او شان و شوکت ما ته د خپلې بادشاهی دپاره واپس ملاو شو او زما مشيرانو او آفسرانو ما ته حلف راکړو، زه په خپل تخت باندې دوباره کښېناستلم. او د پخوا نه زما عزت نور هم زیات شو. ۳۷ نو اوس، زهٔ نبوکدنصر، د آسمان د بادشاه ثناء صفت او لوئی بیانوم، ځکه څه چې هغه کوی هغه صحیح دی او د هغهٔ ټول کارونه د انصاف دی. او هغوی څوک چې کبر او لوئی کوی نو هغه یې عاجز کولے شی.

د بيلشضر مېلمستيا

۵ یوه ورځ بيلشضر بادشاه يوه لويه مېلمستيا تياره کړه او د خپلو آفسرانو نه یې زر کسان راوغوښتل او د هغوی سره یې يوځای مے وڅښل. ۶ کله چې بيلشضر خپل مے څښل، نو هغهٔ حکم وکړو چې هغه د سرو زرو او سپينو زرو جامونه او پيالی راوړئ کومې چې د هغهٔ پلار نبوکدنصر په يروشلم کبني د مالک خدای د کور نه راوړې وې، چې بادشاه او د هغهٔ آفسران، د هغهٔ ښځې او د هغهٔ وينځې په کبني مے وڅښي. ۳ نو بيا هغوی د سرو زرو جامونه او پيالی راوړې کومې چې په يروشلم کبني د خدای

پاک د کور نه راوړلې شوې وې، او بادشاه او د هغه آفسرانو، د هغه بنځو او د هغه وينځو په هغو کښې وڅښل. (۴) کله چې هغوی مې څښل، نو بيا هغوی د سرو زرو، سپينو زرو، پیتلو، اوسپنو، د لرگی او د کاڼو نه د جوړو شوو معبودانو ثناء صفت وکړو. (۵) او ناگهانه د انسان د لاس گوټې رابنکاره شوې او د شاهي محل د دېوال په پلستر باندې د شمعدان سره نږدې لیکل وکړل. کله چې هغه لاس لیکل کول نو بادشاه په خپله هغه وليدلو. (۶) د هغه رنگ د پرې نه تک زېر شو او دومره یرېدلې وو چې د پښو د رېډو په وجه په حياء ودرېدلې نه شو. (۷) نو بادشاه په تېزه آواز وکړو چې جادوگر، فالگر او نجومیان راوغوړئ. نو د بابل دې هوبښيارو سرو ته بادشاه ووئيل چې، ”هر څوک چې دا لیکلې شوی الفاظ ولولی او د هغې مطلب راته بيان کړی نو هغه ته به کاسنی چوغه د عزت دپاره ورواغوستلې شی او د هغه په غاړه کښې به د سرو زرو هار واچولې شی، او په بادشاهي کښې به ورته درېم مقام ملاو شی.“ (۸) نو بيا د بادشاه ټول هوبښياران راغلل، خو هغوی هغه لیکل ونه شو لوستلې او نه یې بادشاه ته دا وئيلې شو چې د دې څه مطلب دے. (۹) نو بيا بيلشضر بادشاه نور هم یرې واخستو او د هغه رنگ نور هم زېر شو. او د هغه ټول آفسران هم پرېشانه شول. (۱۰) خو کله چې د بادشاه مور د بادشاه او د هغه د مشيرانو شور شرابه واورېده، نو هغه د مېلمنو حال ته راننوتله. هغې ووئيل چې، ”اے بادشاه سلامت ته دې د تل دپاره ژوندے يې. مة وارخطا کېره، ډېر مة زېرېره. (۱۱) ستا په بادشاهي کښې يو سرے دے چې په هغه کښې د پاکو معبودانو روح دے. ستا د پلار په زمانه کښې په هغه کښې د معبودانو په شان عقل، حکمت او پوهه بنکاره شوه. نوکدنضر بادشاه ستا پلار هغه د جادوگرو، فالگرو، نجوميانو او پېشگويانو والا مشر مقرر کړے وو. (۱۲) دا سرے دانيال، چا ته چې بادشاه بيلطشضر نوم ورکړو، بې شانه قابليت او پوهه لری، او هغه د خوبونو په تعبير، د مشکلو د ونيو په حل کولو او د راز په خبرو څرگندولو کښې تکړه او ماھر دے. نو دانيال راوغوړه، هغه به درته ووائی چې د دې لیکلو مطلب څه دے.“

د حضرت دانیال د هغه لیکلو وضاحت کول

﴿١٣﴾ نو بیا دانیال د بادشاه حضور ته راوستلے شو، او بادشاه هغه ته وویل، ”تہ هغه دانیال یې څہ، څوک چې زما پلار نبوکدنضر بادشاه د یهوداه د جلاوطنو سره د یهوداه نه دلته راوستے وو؟ ﴿١٤﴾ ما اوربدلی دی چې په تا کبني د خدایانو علم دے، او ستا عقل، پوهه او خاص حکمت پېر لوی دے. ﴿١٥﴾ زما په وړاندې هوبنیاران او جادوگران راوستلے شوی ؤو چې دا لیکلے شوی الفاظ ولولی او ما ته یې مطلب بیان کړی، خو هغوی د دې مطلب بیان نه کړے شو. ﴿١٦﴾ خو اوس ما دا اوربدلی دی چې تہ تعبیر ورکولے شي او مشکلي مسئلي حل کولے شي. که تہ دا لیکل لوستلے شي او ما ته د دې مطلب بیانولے شي، نو ستا د عزت دپاره به تا ته کاسنی شاهي چوغه درواغوستلے شي او ستا په غاړه کبني به د سرو زرو هار واچولے شي، او په بادشاهي کبني به درته درېم لوی مقام درکړے شي.“ ﴿١٧﴾ نو دانیال بادشاه ته جواب ورکړو، ”قربان تحفي دې بل چا له ورکړه او یا یې ځان سره کړه. خو بیا به هم زه دا لیکل بادشاه ته ولولم او هغه ته به یې مطلب بیان کړم. ﴿١٨﴾ اے بادشاه سلامت، خدای تعالی ستا پلار نبوکدنضر ته بادشاهت، لویوالے، جلال او شان و شوکت ورکړی ؤو. ﴿١٩﴾ هغه، هغه له پېر اوچت مقام ورکړے وو نو په دې وجه د ټولو خلقو د ټولو قومونو، او ټولو ژبو خلق د هغه په وړاندې د یرې نه ریرېدل. څوک به چې هغه مړ کول غوښتل نو مړ به یې کړو، څوک به یې چې ژوندے پربښودل غوښتل نو هغه به یې ژوندے پربښودو، او چا ته به یې چې ترقی ورکول غوښتل نو هغه له به یې ترقی ورکړه، او څوک به یې چې عاجز کول غوښتل هغه به یې عاجز کړو. ﴿٢٠﴾ خو کله چې د هغه زړه مغروره شو، او کبر یې اختیار کړو، نو هغه د خپلې بادشاهي تخت نه کوز کړے شو او هغه د خپل عزت نه محروم کړے شو. ﴿٢١﴾ هغه د بنیادمو د مینخ نه وشړلے شو او هغه ته د ځناورو عقل ورکړے شو، او هغه د ځنگلی خرو سره اوسېدو. هغه لکه د څاروی په شان گیاه وخوره، او د هغه بدن د آسمان په پرځه باندې تر شو، ترڅو چې هغه دا وپېژندل چې خدای تعالی د بنیادمو په

په گټو باندې نظر وساتي. ﴿٣﴾ دانيال زر دا ثابتۀ كړه چې هغه د نورو وزيرانو او لويؤ
آفسرانو نه پېر قابل دے. نو بيا ځكه بادشاه دا فېصله وكړه چې هغه په ټوله بادشاهي
باندې حاكم مقرر كړي. ﴿٤﴾ نو په دې وجه نور وزيران او لويؤ آفسران په دې لټون
كېنې شو چې د هغه په حكومتي انتظام كېنې څۀ داسې غلطی پېدا كړي. خو هغوي څۀ
داسې هيڅ څيز د هغه خلاف پېدا نه كړلو چې هغه پرې ملامته كړي، ځكه چې هغه پېر
ايماندار وو او هيڅ قسم غلطی او بې ايماني يې نه كوله. ﴿٥﴾ آخر هغه كسانو دا ووييل
چې، ”دې طريقې سره به مونږ په دانيال هيڅ قسمه الزام ونۀ لگولے شو. خو يوه خبر ده
چې د الزام باعث جوړېدے شى يعنې د هغه د خدائى پاك د شريعت په حقله.“ ﴿٦﴾ نو
بيا وزيران او لويؤ آفسران په يو ځاى بادشاه له ورغلل او ورته يې ووييل چې، ”د اريوس
بادشاه دې د تل دپاره ژوندے وى. ﴿٧﴾ مونږ د ټول ملك شاهي وزيران، آفسران،
مشيران، مشران او حاکمان په دې راضى شوى يو چې بادشاه دې يو فرمان جارى كړي
او په سختي سره دې په هغې عمل وكړے شى چې په راتلونكو دېرشو ورځو كېنې هر
څوك چې هم ستا نه بغير د بل معبود يا انسان عبادت وكړي، نو هغه دې د زمره په غاړ
كېنې واچولے شى. ﴿٨﴾ نو اوس، اے بادشاه سلامت، دا حكم جارى كړه او مهر پرې
ولگوه چې څوك هم دا بدل نۀ كړے شى، لكه د ميديانو او فارسيانو د قانون په مطابق
چې نۀ منسوخ كېدونكے دے.“ ﴿٩﴾ نو بيا د اريوس بادشاه په ليكل شوے فرمان
دستخط وكړو. ﴿١٠﴾ خو كله چې دانيال په دې خبر شو چې دا فرمان جارى شوے دے،
نو هغه په خپل كور كېنې بره كوټې ته لاړو چې كړكى يې د يروشلېم طرف ته كولاو وې.
نو هره ورځ به يې درې ځله سجدۀ او دُعا كوله، او د خپل خدائى پاك شُكر به يې ادا
كولو، لكه څنگه چې هغه وړاندې كول. ﴿١١﴾ نو بيا دا كسان په يو ځاى لاړل او دانيال يې
وليدلو چې دُعا يې كوله او د خپل خدائى پاك نه يې مدد غوښتلو. ﴿١٢﴾ نو بيا هغوي
بادشاه له لاړل او هغه ته يې د هغه شاهي حكم په حقله ياداشت وركړو، ”آيا تاسو دا
حكم نۀ وؤ جارى كړے چې په راتلونكو دېرشو ورځو كېنې هر چا هم بغير ستا نه اے
بادشاه سلامت، د بل معبود او يا انسان عبادت وكړو او يا دُعا يې ترينه وغوښتله هغه به

د زمرو په غار کښې واچولې شی؟“ بادشاه ورته جواب ورکړو چې، ”آو، بلکل دا حکم د میدیانو او فارسینو د قانون په مطابق دے کوم چې نه شی بدلېدلی.“ (۱۳) بیا هغوی بادشاه ته وویل چې، ”دانیال څوک چې یو د یهوداه د جلاوطنو کسانو نه دے، هغه نه ستا پرواه ساتی، اے بادشاه سلامت او نه ستا حکم ته څه توجو ورکوی. هغه اوس هم په ورځ کښې درې ځله د خپل خدای پاک نه دُعا غواړی.“ (۱۴) نو کله چې بادشاه دا خبره واورېده، نو هغه ډېر زیات خفه شو. هغه دا اراده وکړه چې دانیال بچ کړی او هغه ټوله ورځ تر نمر پرېوتو پورې د داسې لارې چارې پیدا کولو کوشش وکړو چې دانیال بچ کړی. (۱۵) نو بیا هغه کسان په ډله بادشاه له ورغلل او هغه ته یې وویل، ”بادشاه سلامت، دا خبره یاد ساته چې، د میدیانو او فارسینو د قانون په مطابق کوم یو قانون او فرمان چې بادشاه جاری کړی نو هغه بدلېدې نه شی.“ (۱۶) نو بیا بادشاه حکم وکړو، او هغوی دانیال راوستلو او هغه یې د زمرو په غار کښې وروغورزولو. بادشاه دانیال ته وویل چې، ”ستا خدای پاک د کوم چې ته په وفادارۍ خدمت کوې، هغه دې تا له خلاصون درکړی.“ (۱۷) یو گټ راوړلے شو او د غار په خوله کېښودے شو، او بادشاه پرې خپل مهر او د خپلو حاکمانو مهرونه یې پرې ولگول، د دې دپاره چې څوک دانیال بچ نه کړی. (۱۸) نو بیا بادشاه خپل شاهي محل ته واپس شو او هغه شپه یې بې د خوراکه او د هر قسمه عېش عشرت نه بغير تیره کړه. او هغه ټوله شپه وینس وو او خوب نه ورتلو. (۱۹) خو په توره خره بادشاه پاڅېدو او د زمرو غار ته په تېزۍ سره ورغلو. (۲۰) نو کله چې هغه غار ته نږدې ورورسېدو، نو هغه دانیال ته په غمژن آواز سره آواز ورکړو، ”اے دانیاله، د ژوندی خدای خدمت کوونکیه، ولې ستا خدای پاک د چا چې ته په وفادارۍ سره عبادت کوې، هغه دا وکړے شو چې تا د زمرو نه بچ کړی؟“ (۲۱) دانیال ورله جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، ته دې د تل دپاره ژوندے اوسې. (۲۲) زما خدای پاک خپله فرېسته راولېږله او هغې د زمرو خولې بندې کړې. هغوی ما ته هیڅ قسمه نقصان نه دے رارسولے، ځکه چې زه هغه ته بې گناه ثابت شوم. بادشاه سلامت، نه ما ستا خلاف څه جرم کړے دے.“ (۲۳) بادشاه په دې بې حده خوشحاله شو او حکم

یې وکړو چې دانیال د غار نه راوباسی. او کله چې یې دانیال رابهر کړو، نو په هغه یو زخم هم نه وو، ځکه چې د هغه په خپل خدای پاک باور وو. (۲۴) بیا د بادشاه په حکم، هغه سپری راوستلې شول چا چې په دانیال د بد نیت نه الزام لگولې وو او د زمرو په غار کښې یې د بنځو او بچو سره وروغورزول. د غار بېخ ته د رسېدو نه وړاندې زمرو په هغوی حمله وکړه او هډوکی یې ورله ټوټه ټوټه کړل. (۲۵) نو بیا په ټول ملک کښې داریوس بادشاه ټولو خلقو، قومونو، او د دنیا د هرې ژبې ویونکو ته دا ولیکل، ”په تاسو دې سلامتیا او برکت وی. (۲۶) زه د خپلې بادشاهۍ په هر ځای کښې خلقو ته دا فرمان جاری کوم چې تاسو ټول د دانیال د خدای نه پرېږئ او د هغه عزت کوئ. ځکه چې هغه ژوندې خدای پاک دے، او همپشه پاتې کېدونکې دے، د هغه بادشاهۍ به هیڅکله نه تباه کیږي، او د هغه بادشاهۍ به کله هم نه ختمیږي. (۲۷) هغه بچ کونکې او ساتونکې دے، هغه په آسمان او زمکه کښې نښې او عجائب څرگندوی. هغه دانیال د زمرو د پنجو نه بچ کړو.“ (۲۸) نو دانیال د داریوس بادشاه په حکومت کښې او د فارس د بادشاه خورس په حکومت کښې پېر مخکښې شو.

د حضرت دانیال رویا د څلورو ځناورو په حقله

۷ (۱) د بابل د بادشاه بیلشضر د بادشاهۍ په اول کال، دانیال چې کله په خپل کت کښې پروت وو نو هغه خوب ولیدو او په خوب کښې د هغه په خیالونو کښې یوه رویا راغله. هغه هغه څه ولیکل کوم چې هغه په خوب کښې ولیدل. (۲) دانیال وفرمائیل چې، ”په هغه شپه ما په رویا کښې ولیدل چې هلته زما په وړاندې د آسمان هواگانې د څلورو خواو نه د سمندر په مخ په تېزه لگېدلې. (۳) نو څلور غټ ځناور، چې د یو بل نه مختلف ؤو، د سمندر نه بهر راووتل. (۴) اولنې د زمري په شان وو، او د باز غوندې وزرې یې وې. ما تر هغې پورې ورته کتل ترڅو چې یې وزرې پرې کړې شوې او ودرولې شو او بیا دا لکه د انسان په شان په زمکه په دوو پښو ودرېدلو، او انسانی سوچ

ورته ورکړې شو. (۵) نو بيا زما په وړاندې ما دوهم ځناور وليدو، کوم چې د مېلو په شان بڼکارېدو. دا په خپل يو طرف باندې اوچت کړې شو، او دۀ درې پښتۍ په خپله خولۀ کښې د غابونو په مينځ کښې نيولې وې. هغۀ ته وئيل کېدۀ، پاڅه او په غوښو ځان موړ کړه. (۶) د دې نه وروستو، ما يو بل ځناور وليدو، هغه لکه د پړانگ په شان وو. او د دۀ په شا لکه د مارغۀ په شان څلور وزرې وې. د دې ځناور څلور سرونه ؤو، او دۀ ته يې د حکومت کولو اختيار ورکړې وو. (۷) د دې نه وروستو د شپې ما په خپله رويا کښې څلورم ځناور وليدو چې خطرناک او يروونکې او ډېر طاقتور وو. د اوسپنې غټ غابونه يې ؤو او خپل بڼکار به يې په هغې ريچې ريچې کړو او تير به يې کړو او څۀ به چې ترې نه پاتې شو نو هغه به يې د خپلو پښو لاندې کړو. هغه د نورو ټولو ځناورو نه کوم چې مخکښې ؤو مختلف وو، او د هغۀ لس بڼکرونه ؤو. (۸) کله چې ما د هغۀ د بڼکرونو په حقله سوچ کولو، نو هلته زما د وړاندې يو بل ورکوټې بڼکر د هغوي په مينځ کښې بڼکاره شو، او درې وړومبې بڼکرونه د هغۀ په وړاندې راوويستلې شول. د هغه بڼکر لکه د انسان د سترگو په شان سترگې وې او په خولۀ باندې يې په بې پرواهۍ سره لافې کولې.

د هغه ذات رويا چې همېشه ژوندې دے

(۹) کله چې ما ورته کتل نو تختونه په خپل ځای باندې ولگولې شو، او ازلي ذات په خپل تخت کښېناستو. د هغۀ جامې لکه د واورې په شان سپينې وې، او د هغۀ د سر وېښتۀ لکه د سپينې وړۍ په شان ؤو. او هغه د اور په تخت باندې کښېناستو او د پايو نه يې د اور شغلي ختلې. (۱۰) او د هغۀ د حضور نه د اور درياب راوتلو او د هغۀ په وړاندې روان وو. په زرگونو زرگونو د هغۀ خدمت له راغلل، او په لکونو هستيانې د هغۀ په وړاندې ودرېدلې. بيا د عدالت دپاره دربار کولاو شو، او کتابونه کولاو کړې شول. (۱۱) ورته مې هم هغه شان کتل ځکه چې هغه ورکوټې بڼکر د کبر نه ډکې خبرې کولې. تر هغې پورې مې ورته کتل چې هغه څلورم ځناور مړ کړې شو او د دۀ لاش تباہ او بل

شوی اور ته وغورزولے شو. (۱۲) د هغه نورو درېو وارو ځناورو نه قدرت واخستلے شو، خو هغوی ته د لږ وخت دپاره د ژوندی پاتې کېدلو اجازت ملاو شو. (۱۳) نو په هم هغه شپه کېنې ما په خپله رویا کېنې ولیدل، چې هلته زما په وړاندې یو کس لکه د ابن آدم په شان وو، چې د آسمان د وریځو سره راروان وو. او هغه ازلی ذات ته ورورسېدو او د هغه حضور ته حاضر کړے شو. (۱۴) هغه ته اختیار، جلال او شاهي طاقت ورکړے شو، د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو د هغه عبادت وکړو. د هغه بادشاهي ابدی او نه ختمېدونکې ده، د هغه بادشاهي به هیڅ کله تباہ نه شی.

د دانیال د خوب تعبیر

(۱۵) زه دانیال، د هغه هر څه په حقله پرېشانه وم څه چې ما لیدلی ؤو، او زما رویا زه ویرولم. (۱۶) نو بیا زه هغه ولاړو کسانو ته چې هلته تخت سره نزدې ؤو یو له ورغلم او ټپوس مې ترې نه وکړو چې د دې هر څه مطلب څه دے. نو هغه ما ته د دې تعبیر څه داسې وکړو، (۱۷) دا څلور ځناور څلور بادشاهي دی چې د زمکې نه به راوچتې شی. (۱۸) خو په آخر کېنې به د خدای تعالی مقدسو خلقو ته بادشاهي ملاو شی، او هغوی به په هغې باندې تر ابدې پورې بادشاهي کوی. (۱۹) نو بیا ما غوښتل چې د څلورم ځناور په حقله صحیح مطلب باندې ځان پوهه کړم، کوم چې د نورو ټولو نه مختلف او یروونکے وو. او غاښونه یې د اوسپنې او د پښو پنډې یې د زېرو وې، هغه ځناور چې خپل ښکارونه یې ریچې ریچې کړل او تیر یې کړل او څه چې ترې نه پاتې شول هغه یې د پښو لاندې کړل. (۲۰) ما هم غوښتل چې د هغه په سر د هغه لسو ښکرونو په حقله معلومات حاصل کړم، د هغه بل ښکر په حقله کوم چې راوختلو، د کوم د راختلو نه مخکېنې چې هغه درې وغورزېدل، هغه ښکر چې د نورو نه بیا غټ ښکارېدو او چې سترگې یې د انسان په شان وې، او د دې خولې د کبر خبرې کولې. (۲۱) کله چې ما دا هر څه کتل، نو دې ښکر د مقدسینو خلاف جنگ وکړو او هغوی ته یې شکست ورکولو، (۲۲) ترڅو چې هغه ازلی ذات راغلو او د خدای تعالی د مقدسینو په حق کېنې یې د عدالت اعلان

وکړو. او بیا هغه وخت راغلو چې هغوی ته بادشاهی ملاو شوه. (۲۳) نو بیا هغه ما ته وویل چې، دا څلورم ځناور هغه د دنیا څلورمه بادشاهی ده کومه چې به په زمکه رابنکاره شی. دا به د نورو ټولو بادشاهتونو نه مختلفه وی او دا به ټوله زمکه تیره کړی، او د پښو لاندې او ریچې ریچې به یې کړی. (۲۴) هغه لس بشکرونه لس بادشاهان دی څوک چې به د دې بادشاهی نه راشی. د دوی نه وروستو به یو بل بادشاه پیدا شی، هغه به د مخکښې نه مختلف وی، هغه به درې بادشاهان ختم کړی. (۲۵) هغه به د خدای تعالیٰ خلاف خبرې کوی او د هغه په مقدسینو به ظلم وکړی، شریعت او د اخترونو مقرر وخت د بدلولو کوشش به وکړی. مقدسین به هغه ته د درې نیمو کالو دپاره حواله شی. (۲۶) خو بیا به د هغه خلاف عدالت شروع شی، او د هغه نه به حکومت واخستلې شی او هغه به هم په مکمل توګه تباہ شی. (۲۷) نو بیا به د آسمان لاندې د ټولو بادشاهتونو حکومت، طاقت او لوئی هغه ایماندارانو ته حواله شی چې د خدای تعالیٰ خلق دی. د هغه بادشاهی به ابدی وی، او ټول حکمرانان به د هغه عبادت او تابعداری وکړی. (۲۸) دا خبره دلته ختمه شوه. زه دانیال په خپلو خیالونو کښې پرېشانه وم او زما مخ د یرې نه تک زېړ وو، خو دا خبره ما خپل ځان سره محفوظه وساتله.

د حضرت دانیال د ګډ او چپلی رویا

۸ (۱) د بیلشضر بادشاه د بادشاهی په درېم کال، ما دانیال بله رویا ولیده، د هغې رویا نه وروستو کومه چې ما مخکښې لیدلې وه. (۲) په رویا کښې ما خپل ځان د سوسه قلعه په خوا کښې د عیلام په صوبه کښې د اولائی نهر په غاړه ولاړ ولیدلو. (۳) ما وکتل چې هلته زما د وړاندې یو د دوو بشکرو والا ګډ د نهر په غاړه ولاړ وو، او بشکرونه یې اوږده وو. او یو بشکر یې د بل نه اوږد وو خو دا وروستو لوی شوې وو. (۴) نو ما ولیدل چې هغه ګډ د مغرب او شمال او جنوب طرف ته یې بشکرونه وهل. او یو ځناور هم د هغه مقابله نه شوه کولې، او هیچا څوک هم د هغه د زور نه خلاصولې نه شو. څه

چې يې زړه غوښتل هغه يې کول، هغه ډېر طاقتور شو. ﴿٥﴾ کله چې ما د دې په حقله سوچ کولو، نو ناڅاپه يو چپلې چې د سترگو په مينځ کښې يې مضبوط ښکر وو د مشرق طرف نه راغلو، هغه زمکې سره د لگېدو نه بغير د ټولې دنيا نه راواوړېدو. ﴿٦﴾ هغه د هغه دوو ښکرو والا گډ له کوم چې ما د نهر په غاړه ليدلې وو په تېزه او غصه ورغلو. ﴿٧﴾ ما هغه وليدو چې په هغه گډ يې په پيرې غصې سره حمله وکړه، هغه گډ يې لاندې راوغورزولو او د هغه دواړه ښکرونه يې ټوټه ټوټه کړل. د هغه په نسبت هغه ډېر کمزورې وو چې د هغه مقابله يې کړې وې، چېلې هغه لاندې په زمکه راوغورزولو او د پښو لاندې يې کړو، او چا هم هغه گډ د هغه د زور نه بچ کولې نه شو. ﴿٨﴾ چېلې ډېر زورور شو، خو د خپل طاقت آخری حد ته په رسېدلو باندې د هغه لوی ښکر مات شو، او د دې په ځای څلور اوچت ښکرونه راوختل چې مخ يې د زمکې څلورو خواو ته وو. ﴿٩﴾ په هغې کښې د يو ښکر نه بل راوتلو، چې په شروع کښې ورکوټې وو خو هغه د جنوب او مشرق طرف ته او د اسرائيل د بنائسته ملک طرف ته اوږد او طاقتور شو. ﴿١٠﴾ دا دومره غټ شو چې آسمانی لښکرو ته ورسېدو، او هغه څه آسمانی لښکر او ستوری لاندې راوغورزول او د پښو لاندې يې کړل. ﴿١١﴾ هغه خپل ځان د آسمانی لښکرو د شهزاده په شان دومره اوچت وگڼلو، او هغه ته د روزانه قربانی پېش کول يې ختم کړل او د مالک خدای کور يې پليت کړو. ﴿١٢﴾ ځکه د سرکشی په وجه، آسمانی لښکرې او روزمره قربانی د ښکر قدرت ته ورکړې شو. او هغه د هر کار په کولو کښې کامياب شو او حقيقت زمکې ته وغورزولې شو. ﴿١٣﴾ نو بيا ما واورېدل چې يوې مقدسې فرېښتې خبرې کولې او بلې مقدسې فرېښتې ورته وفرمائيل چې، ”دا کارونه به ترڅو پورې جاری وي کوم چې په رويا کښې وليدلې شو؟ ترڅو پورې به دا گناه د روزمره قربانی په بدله کښې کيږي؟ ترڅو پورې به آسمانی لښکرې او د مالک خدای کور د پښو لاندې کيږي؟“ ﴿١٤﴾ بيا فرېښتې ما ته وفرمائيل، ”دا به تر دوه زره او درې سوه ماښامونو او سحرونو پورې وخت واخلي، او د هغې نه وروستو به د مالک خدای کور دوباره مقدس کړې شي.“

حضرت جبرائیل د حضرت دانیال د رویا تعبیرول

۱۵) کله چې ما دانیال دا رویا کتله او په دې د پوهېدلو کوشش مې کولو، نو زما په وړاندې څوک ودرېدو چې لکه د انسان غوندې ښکارېدو. ۱۶) او ما د اولائی نهر د غاړې نه د یو سړی آواز واورېدو چې وې فرمائیل، ”اے جبرائیل، دې سړی ته د دې رویا مطلب ووايه.“ ۱۷) کله چې هغه ما ته نزدې راغلو چرته چې زه ولاړ وم، نو زه وپرېدلېم او پرمخې په زمکه پرېوتلم. هغه ما ته وفرمائیل، ”اے بنی آدمه، په دې پوهه شه چې د دې رویا تعلق د آخری زمانې سره دے.“ ۱۸) کله چې هغه ما ته خبرې کولې، زه بې هوشه وم، په زمکه پرمخې پروت وم. بیا هغه زه ونيولم او په خپلو پښو مې ودرولم. ۱۹) بیا هغه ما ته وفرمائیل، ”زه د دې دپاره راغلم چې تا ته ووايم چې وروستو د غضب په وخت کېنې به څه وشي، ځکه چې د دې رویا تعلق د آخری زمانې سره دے. ۲۰) کوم د دوو ښکرو گډ چې تا ولیدو دا د مادی او فارس د بادشاهانو نمائندگی کوی. ۲۱) دا وېستو والا چېلے د یونان بادشاه دے، او هغه د سترگو په مینځ کېنې لوی ښکر اولنې بادشاه دے. ۲۲) هغه څلور ښکرونه کوم چې د هغه یو مات شوی ښکر په ځای راوتلو د دې مطلب دا دے چې د اول بادشاهۍ نه به څلور نورې بادشاهۍ جوړې شي خو یو به هم دومره زور طاقت نه لری. ۲۳) د دوی د بادشاهۍ په آخری ورځو کېنې کله چې د دې سرکشی او بدکاری آخری حد ته ورسیري، نو یو ظالم او ماهر مکار بادشاه به راوچت شي. ۲۴) هغه به پېر طاقتور شي، خو دا به د ده خپل طاقت نه وی. هغه به د حېرانونکی تباھی سبب شي او څه چې هغه کوی په هغې کېنې به کامیاب شي. هغه به زورور خلق او د ایماندارانو قوم تباہ کړی. ۲۵) د دوکې په سبب به هغه کامیاب شي، او هغه به خپل ځان اوچت وگنی. کله چې هغوی ځان محفوظ وگنی، هغه به ناگهانه پېر خلق تباہ کړی او د شهزادگانو د شهزاده خلاف به راپاڅی. خو بیا به هغه تباہ شي، خو دا نه چې د انسان په طاقت. ۲۶) د ماښامونو او سحرونو د قربانیانو کومه رویا چې تا ته ښودلے شوې ده هغه حقیقی ده، خو دا رویا پټه وساته، ځکه چې دا د پېر لرې

مستقبل په حقله ده. (۲۷) زه دانيال، پيرې ورځې خفه او بيمار وم. بيا زه پاڅېدم او د بادشاه کارونو له واپس لارم. زه د دې رويا په وجه خفه وم، دا د پوهې نه بهر وه.

د خپلو خلقو دپاره د حضرت دانيال د دعا

۹

(۱) د مادي د اخسويس د زوي داريوس د بادشاهي په اول کال څوک چې د بابليانو بادشاه جوړ شو، (۲) د هغه د بادشاهي په اول کال، زه دانيال د مقدسو صحيفو نه پوهه شوم، د مالک خدای د هغه کلام په مطابق چې هغه یرمياہ نبی له ورکړې وو، چې يروشلم به د اویا کاله پورې وران وی. (۳) نو بيا زه مالک خدای ته راوگرځېدم او هغه ته مې منت زاری وکړه او روژه مې ونيوله، او ما د ټاپ جامې واغوستلې او په خپل ځان مې ايره ونوستله. (۴) ما خپل مالک خدای نه دعا وغوښتله او اقرار مې وکړو، ”اے مالک، ته لوی او حېرانونکې خدای یې، څوک چې د خپلې مینې وعده د هغوی سره قائمه ساتي څوک چې تا سره مینه کوی او ستا حکمونه مني، (۵) مونږ گناه کړې ده او غلط کارونه مو کړي دي. مونږ بدعملی کړې ده او سرکشی مو کړې ده، مونږ ستا د احکاماتو او شریعت نه مخ اړولې دي. (۶) مونږ ستا خدمت کوونکو پېغمبرانو ته غوږ ونه نیولو، چا چې ستا په نوم زمونږ بادشاهانو، زمونږ شهزادگانو او پلار نیکونو، او زمونږ د ملک ټولو خلقو ته خبرې وکړې. (۷) مالک، ته صادق یې، خون ورځ مونږ د یهوداه او يروشلم او د ټول بنی اسرائیل خلق، نزدې او لرې شرمنده یو، په هغه ټولو ملکونو کښې چرته چې تا مونږ د خپلو غداري په وجه خواره کړی یو. (۸) اے مالک خدایه، مونږ او زمونږ بادشاهان، زمونږ شهزادگان او زمونږ پلار نیکونه په شرمونو شرمنده یو ځکه چې مونږ ستا خلاف گناه کړې ده. (۹) خو مالک خدای زمونږ خدای پاک مهربانه او بخښونکې دي، اگر چې مونږ د هغه خلاف بغاوت کړې دي، (۱۰) مونږ د خپل مالک خدای تابعداری نه ده کړې او د هغه هغه حکمونه مو نه دي منلي کوم چې هغه مونږ ته د خپل خدمت کوونکو پېغمبرانو په ذریعه راکړل. (۱۱) ټولو بنی اسرائیلو

ستا د شريعت خلاف ورزي ڪرڻي ده، مخ ڀي ترڻي نه اڀولڻي دڻي او ستا د منلو نه ڀي
انڪار ڪرڻي دڻي. نو ڀه دڻي وجه هغه لعنتونه او قسم خوڙڻي شوي افتونه چڻي د خُداڻي
پاڪ د خدمت ڪوونڪي موسيٰ ڀه شريعت ڪڻڀي ليڪڻي شوي دي ڀه مونڙ نازل شول،
حُڪه چڻي مونڙ ستا خلاف گناه ڪرڻي ده. (۱۲) تا ڀه مونڙ د افت راوستلو ڀه ذريعه حُڪه چڻي
دڻي زمونڙ د بادشاهانو ڀه خلاف فرمائيلي وُو هغه دڻي پوره ڪڙل. د آسمان د لاندي
هيڃڪله هم داسي افتونه نه دي راغلي لڪه خنگه چڻي ڀه يروشلم راغلل. (۱۳) خنگه چڻي د
موسيٰ ڀه شريعت ڪڻڀي ليڪڻي شوي دي، هغه ٽول افتونه ڀه مونڙ نازل شوي دي، بيا
اوس هم مونڙ د خپل مالڪ خُداڻي د رضا حاصلولو دپاره د خپلو گناهونو نه اوڀڙدي نه
يُو او نه مو ستا ڀه حقيقت غور ڪرڻي دڻي. (۱۴) نو مالڪ خُداڻي هم ڀه مونڙ د افت
راوستلو حُڪه پرواه ونه ڪڙه، حُڪه چڻي زمونڙ مالڪ خُداڻي ڀه خپلو ٽولو ڪارونو ڪڻڀي
صادق دڻي، خو بيا هم مونڙ د هغه تابعداري ونه ڪڙه. (۱۵) اوس اڻي مالڪه زمونڙ خُداڻي،
تا چا چڻي خپل خلق د مصر نه ڀه خپل زورور لاس راوويستل او خپل نوم له دڻي عزت
او جلال ورڪڙو چڻي تر ننه قائم دڻي، د دڻي باوجود هم مونڙ گناه وڪڙه، مونڙ بدڪارونه
وڪڙل. (۱۶) اڻي مالڪه، ڀه خپلو ڪارونو ڪڻڀي ته صادق ڀي، نو ڀه دڻي وجه ته خپله سخته
غصه او غضب د خپل ڀنار يروشلم، ستا مقدس غر نه لڙي ڪڙه. زمونڙ گناهونو او
زمونڙ د پلار نيڪونو گناهونو يروشلم او ستا خلق د گهرچاپڙه قومونو د خدا ڪڙل. (۱۷)
نو اوس اڻي مالڪه خُداڻي، د خپل خدمت ڪوونڪي زما دُعا او زاري ته غور ونيسه. اڻي
مالڪه خُداڻي د خپل نوم ڀه خاطر خپل تباه شوي پاڪ ڪور ته د رحم ڀه نظر وگوره. (۱۸)
اڻي خُداڻي، غور ونيسه او واوره، خپلي سترگي ڪولاو ڪڙه او هغه ڪنڀر شوڻي ڀنار
وگوره چڻي ستا ڀه نوم پورڻي ٽڙڻي شوڻي دڻي. مونڙ تا ته سوال زاري د دڻي دپاره نه
ڪوُو چڻي مونڙ صادقان يُو، خو حُڪه چڻي ته ڀڙ مهربانه ڀي. (۱۹) اڻي مالڪه واوره، اڻي
خُداڻي مونڙ معاف ڪڙه. اڻي مالڪه زمونڙ واوره او عمل پڙي وڪڙه. اڻي زما خُداڻي د
خپل حُڪان د خاطر دڻي مه ايسارڀڙه، حُڪه چڻي ستا ڀنار او ستا قوم ستا ڀه نوم پورڻي
ٽڙڻي شوي دي.“

د حضرت جبرائیل پېغام د مسح کړې شوی په حقله

٢٠ نو چې کله ما خبرې او دُعا کوله او د خپلې گناه او زما د قوم د بنی اسرائیلو د گناه اقرار مې کولو او خپل مالک خدای ته مې د هغه د مقدس غر دپاره زاری کوله، (٢١) ما لا دُعا کوله چې جبرائیل، هغه سرې چې ما مخکښې په رویا کښې لیدلې وو ما له په تېزۍ سره راغلو، د ما بشام د قربانی وخت وو. (٢٢) هغه زه پوهه کړم او ما ته یې وفرمائیل، ”اے دانیاله، زه اوس راغلم چې تا له پوهه او حکمت درکړم. (٢٣) څنگه چې تا دُعا شروع کړه نو هغې ته جواب ورکړې شو، زه د هغې وئیلو دپاره تا له راغلم ځکه چې ته پېر قدرمند یې. په دې وجه دې پېغام ته په خیال سره غور شه او په رویا ځان پوهه کړه. (٢٤) اویا وارې اووه کاله ستا قوم او ستا مقدس ښار دپاره مقرر شوی دی چې په کښې خپله سرکشی ختمه کړې، او گناه بنده کړې، د بدعملی کفارو ورکړې، نه ختمېدونکې صداقت قائم کړې، د پېغمبری رویا او پېشگوښې تصدیق وکړې او چې د ټولو نه مقدس ځای مسح کړې. (٢٥) په دې غور وکړې او ځان پرې پوهه کړې. دوه شپېته وارې اووه کاله به تیر شی د کوم وخت نه چې د یروشلم د بیا جوړولو حکم ورکړې شوی دے ترڅو چې مالک خدای مسح کړې شوی بادشاه راشی. یروشلم به سره د کوڅو او حفاظتی خندقونو جوړ کړې شی، خو که څه هم چې په یروونکی وخت کښې وی. (٢٦) د دې دوه شپېته وارې اووه کاله نه وروستو به مسح کړې شوی کس قتل کړې شی او هغه سره به څه نه وی. نو په هغه وخت کښې به بیا بل حکمران راوچت شی د چا لښکرې به چې دا ښار او د خدای کور تباہ کړی. د دې خاتمه به لکه د سېلاب راشی، او د جنگ او د هغې بدبختی به د آخر پورې جاری وی، او د هغې تباہی حکم جاری شوی دے. (٢٧) هغه حکمران به د اووه کالو دپاره د پېرو خلقو سره لوظ وکړی او د دې وخت په نیمه کښې به هغه قربانی او نذرانې ختمې کړی. او د مالک خدای د کور په اوچت ځای به یو داسې ناپاکه بُت کېږدی چې تباہی به راوولی. او تر هغې پورې به هلته وی ترڅو چې خدای پاک هغه خپل انجام ته ورسوی کوم چې ورته

د دجله سیند په غاړه د حضرت دانیال رویا

۱۰

د فارس د بادشاه خورس د بادشاهی په درېم کال ما دانیال ته چې راته بیلطشضر هم وئیل کېدو یوه رویا راكړې شوه. د دې پیغام حقیقت وو او دا د یو لوی جنگ په حقله وه. د رویا په وسیله زه په دې پیغام پوهه شوم. (۱) کله چې دا رویا ما ولیده نو په هغه وخت کېنې ما دانیال د درې هفتو نه ماتم کولو. (۲) ما نه بشه خوراک کړې وو، نه مې غوښه او نه مې مے خپلو شونډو ته نزدې کړی وو، او ما د درېو هفتو د تېرېدو پورې د سر تېل هم استعمال کړی نه وو. (۳) د ورومبې میاشتی په څلیریشتمه ورځ، کله چې زه د دجله د لوی سیند په غاړه ولاړ وم، (۴) هر کله چې ما بره وکتل نو ځان ته مخامخ مې یو سرې ولیدو چې د سپین کتان جامې یې اغوستې وې، او د ملا نه یې د سوچه سرو زرو ملابند تړلې وو. (۵) د هغه بدن د ایکوامرین کانی په شان وو، د هغه مخ لکه د برېښنا په شان ځلېدو، د هغه سترګې لکه د مشعلونو په شان بلېدلې، د هغه لاسونه او پښې لکه د زېږو په شان ځلېدل، او د هغه آواز لکه د لوی گڼې د شور په شان وو. (۶) صرف ما دانیال، دا رویا ولیده، ما سره نورو سپرو دا ونه لیده، خو بیا هم هغوی داسې وحشت واخستل چې وتښتېدل او ځانونه یې پټ کړل. (۷) نو زه یواځې پاتې شوم چې دا عظیمه رویا وگورم. په ما کېنې طاقت پاتې نه شو، زما رنگ د مړې په شان تک زېږ شو او بې دمه شوم. (۸) نو بیا ما واورېدل چې هغه خبرې کولې، او څنگه چې ما هغه ته غوږ ونیولو، زه بې هوشه شوم، په زمکه پرمخې پرېوتلم. (۹) بیا یو لاس زه راو نیولم او په خپل ځای یې په لړزېدو سره په گوپو کړم. (۱۰) هغه وفرمائیل، ”اے دانیاله، ته ځدای پاک ته پېر گران یې، کومې خبرې چې زه تا ته کوم هغې ته غوږ ونیسې، او پاڅه ودرېږه، ځکه چې زه تا له رالېږلې شوې یم.“ او کله چې هغه ما ته دا وفرمائیل، نو زه په لړزېدو سره ودرېدل. (۱۱) بیا هغه خبره جاری وساتله، ”اے دانیاله

مۀ یرېزه. د وړومبۍ ورځې نه کله چې تا خپل سوچ دې ته تیار کړو چې پوهه حاصله کړې او د خدای پاک په وړاندې دې خپل ځان عاجز کړو، نو ستا دُعا قبوله شوه، او زه د هغې په جواب کښې راغلی يم. (۱۳) خو د فارس سلطنت روحانی شهزاده تر یوویشت ورځو پورې زما مخه ونیوله. بیا میکائیل چې د فرشتو سردار دے، زما مدد کولو له راغلو ځکه چې زه د فارس بادشاه سره گېر شوی وم. (۱۴) زه اوس راغلی يم چې تاسو ته دا تشریح کړم چې په راتلونکې وخت کښې به ستا خلقو سره څه کيږي، ځکه چې د دې رویا تعلق د راتلونکې وخت سره دے. (۱۵) کله چې هغه ما ته دا خبرې کولې نو ما لاندې زمکې ته کتل او گونگا شوی وم. (۱۶) نو بیا یو لکه د انسان په شان بنکارېدو هغه زما شونډې مسح کړې، او ما خپله خوله کولواو کړه او خبرې مې شروع کړې. ما هغه چا ته څوک چې زما په وړاندې ولاړ وو وئیل، ”مالکه، زه د دې رویا په وجه اندېښنو راگېر کړی يم او په ما کښې زور ختم شوی دے. (۱۷) زه ستا نوکر څنگه تا سره خبرې وکړم، اے زما مالکه؟ زما زور ختم شوی دے او ساه مې ځی راځی.“ (۱۸) نو هغه څوک چې د بنی آدم په شان بنکارېدو زه یې بیا مسح کړم او ما له یې طاقت راکړو. (۱۹) هغه وفرمائیل، ”اے خدای پاک ته، گران انسانه مۀ یرېزه. سلامت اوسه. اوس پایه شه، پایه شه.“ کله چې هغه ما سره خبرې وکړې، ما ته طاقت ملاو شو او ورته ومې ووئیل، ”اے مالکه اوس خبره وکړه، ځکه چې تا ما له طاقت راکړی دے.“ (۲۰) نو بیا هغه وفرمائیل چې، ”تا ته پته ده چې زه ولې تا له راغلی يم؟ زه به زر د فارس د شهزاده خلاف جنگ له واپس لاړ شم، او څنگه چې زه لاړ شم، د یونان شهزاده به راشی، (۲۱) خو زه به اول تا ته هغه څه ووايم چې څه د حقیقت په کتاب کښې لیکلے شوی دی. د دوی خلاف هیڅ څوک هم زما مدد نه کوی بغېر د میکائیل ستاسو د شهزاده نه.

۱۱ (۱) او د داریوس میدی د بادشاهی په اول کال، زه ودرېدلېم چې هغه مضبوط او تکړه کړم. (۲) نو بیا اوس، زه تاسو ته رښتیا وایم.

د قومونو په خپلو کښې جنگونه

په فارس کښې به نور درې بادشاهان راوچت شي، او بيا به څلورم بادشاه راشي، څوک چې به د هغوی ټولو نه زيات مالداره وي. هغه د خپل دولت په ذريعه طاقت حاصل کړې دې، نو هغه به هر څوک د يونان د حکومت په خلاف راوچت کړي. (۳) نو بيا به يو زورور بادشاه راشي او هغه به په لوی اختيار سره بادشاهي کوي او هر څه چې يې زړه غواړي هغه به وکړي. (۴) خو د هغه د ښکاره کېدو نه وروستو به د هغه بادشاهي ټوکړې ټوکړې شي، او دا به په څلورو حصو تقسيم شي. دا به د دۀ اولاد ته پاتې نه شي، او نه به بيا هغه داسې طاقتوره وي لکه څنگه چې اول وه، ځکه د دۀ بادشاهي به د بېخ نه ختمه شي او نورو ته به حواله کړې شي. (۵) د جنوب بادشاه به مضبوط شي، خو د هغه يو آفسر به د هغه نه زيات مضبوط شي او هغه به د هغه نه په زيات طاقت سره په خپلو خلقو حکومت کوي. (۶) څو کاله پس به د جنوب او د شمال بادشاه په خپلو کښې اتحاد جوړ کړي. د جنوب د بادشاه لور به د شمال بادشاه ته د اتحاد جوړولو دپاره واده کړې شي، خو هغه به په خپل خاوند اثر رسوخ ونه ساتلې شي هغه او د هغې اثر رسوخ به ختم شي. نو هغه به بيا سره د خپل پلار او شاهي خدمت کونکو ووژلې شي. (۷) نو بيا به د هغې د خاندان نه يو کس راوچت شي چې د هغې ځای ونيسي. او هغه به د شمال د بادشاه په فوج حمله وکړي او هغه قلعه گانو ته به ننوځي، هغه به د هغوی خلاف جنگ وکړي او کامياب به شي. (۸) هغه به د هغوی معبودان، د هغوی د پیتلو بُتان او د هغوی قيمتي د سپينو او سرو زرو سامان قبضه کړي او ځان سره به يې مصر ته يوسي. او د څو کالو پورې به هغه د شمال په بادشاه حمله ونه کړي. (۹) بيا به د شمال بادشاه د جنوب د بادشاه په سلطنت حمله وکړي خو هغه به واپس شي او خپل مُلک ته به لاړ شي. (۱۰) د هغه زامن به د جنگ دپاره تيار شي او يو لوی لښکر به جوړ کړي، دا به لکه د سېلاب غونډې وي او جنگ به د هغه قلعه گانو ته ورورسوي. (۱۱) بيا به د جنوب بادشاه په غصه کښې راوځي او د شمال د بادشاه په خلاف به جنگ وکړي،

څوک چې به لوی لښکر تیار کړی خو هغوی به هم شکست وخورى. (۱۲) کله چې فوج تباہ شی نو د جنوب بادشاه کښې به غرور راشی او هغه به په زرگونو خلق مړه کړی، خو هغه به د ډېر وخت پورې کامیاب نه شی. (۱۳) ځکه چې د شمال بادشاه به بل لښکر راغونډ کړی، د ورومې لښکر نه به غټ وی، او یو څو کاله پس به هغه د یو لوی لښکر سره په هر قسمه وسلو سمبال راشی. (۱۴) په هغه وخت کښې به ډېر خلق د جنوب د بادشاه خلاف راپاڅی. ستا د قوم پارېدلی خلق به د رویا په پوره کېدو کښې بغاوت وکړی، خو هغوی به کامیاب نه شی. (۱۵) نو بیا به د شمال بادشاه راشی او قلعه بند ښار د قبضه کولو دپاره به د خاورو پیری جوړ کړی. د جنوب فوجیان به دوی ایسارولې نه شی، تر دې چې د ټولو نه ښه او زورور فوجیان به هم د هغوی مقابله نه شی کولې. (۱۶) حمله کوونکې بادشاه به هم هغه څه کوی څه چې پې زړه غواړی، څوک به د هغه خلاف نه شی ودرېدلې. هغه به ځان په ښائسته ملک کښې آباد کړی او هغه سره به د هغې د تباہ کولو اختیار وی. (۱۷) هغه به یوه منصوبه جوړه کړی چې د خپل ټول سلطنت د زور سره راشی او هغه به د جنوب د بادشاه سره اتحاد وکړی. او خپله لور به هغه ته واده کړی د دې دپاره چې سلطنت تباہ کړی، خو د هغه منصوبه به کامیابه نه شی او نه به فائده ورکړی. (۱۸) هغه به ساحلی علاقې خوا ته خپله توجو وگرځوی او په ډېرو علاقو به قبضه وکړی، خو د یو بل ملک فوجی کمانډر به د هغه گستاخانه رویه ختمه کړی او په شرمونو به پې وشرموی. (۱۹) د دې نه پس به هغه خپل ملک کښې خپلو قلعه گانو ته واپس شی خو هغه به تیندک وخورى او وپه غورزېږی نو د هغه نام و نشان به پاتې نه شی. (۲۰) د هغه په ځای به بل بادشاه راشی هغه به محصُول اخستونکی ولېږی چې شاهى شان و شوکت پرې وساتى. خو په لږو ورځو کښې به هغه تباہ شی، خو نه د غصې په وجه او نه د جنگ په وجه.

د شام یو بدعمله بادشاه

۲۱) د هغه په ځای به یو بدعمله سره بادشاه شی چې د بادشاهی حق به ورته نه وی حاصل. هغه به ناگهانه راښکاره شی، او په سلطنت به حمله وکړی، په چالاکی او ټکی سره به بادشاهی قبضه کړی. ۲۲) د هغه په وړاندې به لوی لښکر جارو شی، هغه او مشر امام به تباہ شی. ۲۳) هغه سره د لوظ کولو نه پس به هغه د هغوی سره دوکه وکړی او د لږو کسانو سره به هغه قدرت حاصل کړی. ۲۴) ناگهانه به مالداره صوبې ونیسی نو هغه به په هغوی حمله وکړی او هغه هر څه به حاصل کړی چې د هغوی پلار نیکه نه وو حاصل کړی. هغه به غنیمت، لوټ شوی دولت په خپلو ملگرو کښې تقسیم کړی. هغه به د قلعه گانو د قبضه کولو منصوبې جوړې کړی خو دا به د لږ وخت دپاره وی. ۲۵) د یو لوی لښکر سره به هغه زور ولگوی او په نرتوب به د جنوب بادشاه په خلاف جنگ وکړی. د جنوب بادشاه به هم د خپل لوی او طاقتور لښکر سره جنگ وکړی، خو هغه به د شمال د بادشاه په وړاندې د هغه منصوبو په وجه ونه درېږی کومې یې چې د هغه په خلاف جوړې کړې دی. ۲۶) هغوی څوک چې د بادشاه روتی خوری هغوی به د هغه د تباہ کولو کوشش وکړی، د هغه لښکر به ختم شی، او پېر به په جنگ کښې مړه کړی شی. ۲۷) نو دواړه بادشاهان به د شیطانی نه پکو زړونو سره په یو مېز کښې او یو بل ته به دروغ ووائی، خو یو به هم کامیاب نه شی ځکه چې خاتمه به بیا هم په خپل مقرر وخت راشی. ۲۸) د شمال بادشاه به پېر دولت سره خپل ملک ته واپس شی، خو د هغه زړه به د مقدس لوظ خلاف شی. هغه به دې ته نقصان ورسوی او بیا به خپل ملک ته واپس لاړ شی. ۲۹) په مقرر وخت به هغه بیا په جنوبي ملک حمله وکړی، خو دې ځل به یې نتیجه د مخکښې نه بدله وی. ۳۰) د مغربی سمندر د غاړې کشتی به د هغه مخالف راشی، او هغه به زړه بائیلی. بیا به هغه واپس شی او خپله غصه به د مقدس لوظ په خلقو وباسی. هغه به واپس شی او په هغوی به مهربان شی څوک چې مقدس لوظ هېروی. ۳۱) د هغه لښکر به راشی چې د عبادتگاه بې حرمتی وکړی او روزانه قربانی به بندې کړی. هغوی به هلته هغه ناپاکه بت ودروی کوم چې به تباہی راوولی. ۳۲) بادشاه به په غورو خبرو سره هغوی دوکه کړی چا چې لوظ مات کړی دے، خو کوم خلق چې

خپل خدائ پاک پېژنی هغوی به زورور وی او د هغه مقابله به وکړی. (۳۳) څوک چې هوبښیار دی هغوی به پېرو ته صحیح تعلیم ورکړی، خو د څه وخت دپاره به هغوی په توره قتل کړی شی یا به وسوزولې شی یا به قېد کړې شی او یا به لوټ کړې شی.

(۳۴) کله چې هغوی راپربوځی ورته به صرف لږ مدد ملاو شی، او پېر چې مخلص نه دی ورسره به ملگری شی. (۳۵) څه هوبښیاران به قتل کړې شی، د دې دپاره چې د آخر وخت پورې صفا، خالص او بې داغه کړې شی ځکه چې مقرر وخت راتلونکې دے.

(۳۶) بادشاه به هغه څه کوی څه چې پې زړه غواړی. هغه به خپل ځان د هر معبود نه اوچت او لوی گنی او د خدای پاک خلاف به هم کفر وائی څوک چې د ټولو معبودانو خدای پاک دے. هغه به کامیاب شی تر هغه وخته چې د غضب وخت پوره شوې نه وی، ځکه څه چې وئیلې شوی دی هغه به پوره کپړی. (۳۷) هغه به د خپل پلار نیکه معبودانو له عزت نه ورکوی او نه هغه معبود له کوم چې د بشو خوبښ دے، او نه به د یو معبود عزت کوی، خو هغه به خپل ځان د دې ټولو نه اوچت گنی. (۳۸) د دې په ځای به هغه د قلعه گانو د معبود عزت وکړی، د هغه معبود کوم چې د ده پلار نیکه نه پېژندلو. هغه به د هغه عزت د سرو او سپینو زرو او قیمتی کانو او قیمتی تحفو ورکولو سره وکړی. (۳۹) هغه به د پردی معبود په مدد سره په مضبوطو قلعه گانو حمله وکړی او د هغوی به پېر عزت کوی څوک چې د هغه حکومت منی. هغه به هغوی په پېرو خلقو حکمرانان مقرر کړی او په اجر کښې به په هغوی زمکه تقسیم کړی. (۴۰) په آخر وخت کښې به د جنوب بادشاه هغه سره په جنگ شی، او د شمال بادشاه به د هغه خلاف د جنگی گاپو او آسونو سوارو او پېرو سمندری کشتو سره راوځی. هغه به په پېرو ملکونو حمله وکړی او هغوی به لکه د سپلاب غونډې ختم کړی. (۴۱) هغه به په ښائسته ملک حمله وکړی. پېر ملکونه به شکست وخورې، خو اډوم، موآب او د عمون مشران به د هغه د لاس نه بچ شی. (۴۲) هغه به خپل حکومت په پېرو ملکونو ومني، او مصر به ترې هم خلاص نه شی. (۴۳) هغه به د مصر د سرو او سپینو خزانی او ټول دولت قبضه کړی، او لیبیا او ایتھوپیا به هم هغه ته تسلیم شی. (۴۴) خو بیا به د مشرق او شمال

افواگانې هغه پرېشانه کړی، او هغه به په ډېره غصه کښې راوځي چې ډېر خلق تباہ او نیست و نابود کړی. (۴۵) هغه به شاهي خېمې د سمندر او د بنائسته مقدس غره په مينځ کښې ولگوي. بيا هم به د هغه خاتمه راشي، او هيڅ څوک به د هغه مدد نه کوي.

آخرت

۱۲

(۱) په هغه وخت کښې به ميکائيل، د فرشتو لوی سردار څوک چې ستا د قوم حفاظت کوي، راوچت شي. هغه به داسې د مصيبت وخت وي چې داسې به د قومونو د پيدايست نه تر دې وخت پورې نه وي شوي. خو په هغه وخت کښې به ستا د قوم نه هغوی بچ شي، د چا نوم چې د خدای پاک په کتاب کښې ليکلی شوي وي. (۲) نو بيا به هغه گڼ خلق څوک چې په خاورو کښې پراته دي راپاڅي، څوک به د ابدی ژوند دپاره، او څوک د رسوائی او ابدی شرم دپاره. (۳) څوک چې هوښيار دی د نمر د شغلو په شان به ځليږي، او هغوی څوک چې ډېرو خلقو ته د صداقت لارښودنه کوي، هغوی به لکه د ستورو په شان د تل دپاره ځليږي. (۴) خو ته اے دانياله، دا کلام بند کړه او تر آخری زمانې پورې پرې مهر ولگوه. ډېر خلق به اخوا ديخوا گرځي چې خپل علم کښې اضافه وکړي. (۵) بيا ما دانيال وکتل چې زما په وړاندې دوه نور سړي ولاړ وو، يو د سيند په دې غاړه او بل پورې غاړه ولاړ وو. (۶) په هغوی کښې يو د هغه سړي نه تپوس وکړو چې د کتان جامې يې اغوستې وې، او څوک چې د اوبو په غاړه ولاړ وو، ”نو دا حېرانېدونکې خبرې به نور په څومره وخت کښې پوره شي؟“ (۷) د کتان د جامو والا سړي څوک چې د اوبو دپاسه وو هغه خپل دواړه لاسونه آسمان ته اوچت کړل او ما واورېدل چې هغه د ژوندی خدای پاک په نوم قسم وخورو او وې فرمائيل، ”دا به د درې نيمو کالو پورې وي. کله چې په مقدسو خلقو ظلم ختم شي نو بيا به دا هر څه سر ته ورسېږي.“ (۸) ما دا هر څه واورېدل، خو پوهه پرې نه شوم. نو ما ترې تپوس وکړو، ”زما مالک، د دې ټولو خبرو به څه انجام وي؟“ (۹) نو هغه جواب راکړو، ”اے دانياله،

په خپله لار په آرام سره لار شه، ځکه چې تر آخره وخته پورې به کلام بند شی او مهر به پرې لگېدلی وی. (۱۰) پېر به پاک، بې داغه او صفا کړی شی، خو بدعمله به بدعمله پاتې شی. یو بدعمله به پرې هم پوهه نه شی، خو هغوی څوک چې هوبنیار دی، هغوی به پرې پوهه شی. (۱۱) د کوم وخت نه چې د روزانه قربانی ختمې شوې دی او د تباهی ناپاکه بُت اېښودې شوې دې، د هغې نه به دولس سوه او نوی ورځې تېرې شی. (۱۲) بختور دی هغوی څوک چې دیارلس سوه او پینځه دېرش ورځو ختمېدو پورې صبر وکړی. (۱۳) ترڅو چې ستا تعلق دې په خپله لار تر آخره لار شه. ته به وفات شې، نو ته به په آخری ورځو کې بیا راژوندې شې د دې دپاره چې خپل میراث درته ملاو شی.